

Jeg skal saa forlade dette Jernbanspørgsmaal og sluttelig udtale en Tak til det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem), der forleden udtalte sig om den Maade, hvorpaa man formentlig bedst kunde ophjælpe vort Fiskeri. Den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere her i Tinget, har en stor Kyststrækning, og Fiskeriet spiller en overordentlig stor Rolle for en stor Del af Langelands Beboere; det fremgaar ogsaa deraf, at Fiskeudførselen fra Øen — nu og da i hvert Fald — aarlig har været oppe ved ca. $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Da det er en lille Ø med 20,000 Mennesker, vil man kunne forstaa, hvilken Rolle Fiskeriet her spiller. Og det er klart, at dette Fiskeri kan udnyttes i langt større Maalestok, naar blot Fiskerne bleve udstyrede med de fornødne Midler. Og jeg mener, at det Middel, som det ærede Medlem pegede paa forleden Dag, Oprettelsen af en Kreditforening for vore Fiskere, for at de kunne faa den fornødne Driftskapital, vil vise sig heldigt. Det ærede Medlem vil sikkert nok rejse en Agitation i den Henseende, og jeg skal følge den med Glæde, og for Resten ogsaa, hvis der gives Lejlighed dertil, deltage i den. De 100,000 Kr., der staa paa Finansloven i dette Øjeblik til et saadant Øjemed, ere egentlig talt ikke noget stort Beløb, men de Penge har i hvert Fald hidtil ikke været brugt fuldt ud, og det var fra først af kun en ganske lille Del af dem, der blev anvendt aarlig. Grunden er simpelthen den, at det er Kommunerne, der skulle laane dem og laane dem ud til Fiskerne, og Kommunerne ville ikke gerne ind paa det. Jeg rejser ikke nogen Anke imod Kommunerne i saa Henseende. De maa jo være forsigtige og ikke løbe nogen Risiko, da de have at staa deres Vælgere, Kommunens Beboere, til Ansvar. Lad os derfor gaa uden om dem og ordne det paa en anden Maade, saaledes at Pengene virkelig kunne komme Fiskerne til gode Aar efter Aar, og saa bør Summen i Virkeligheden forhøjes ret betydeligt, hvis den skal hjælpe noget.

Jeg har dog endnu en lille Bemærkning at gøre til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), der forleden Dag havde Ordet. Det ærede

Medlem kom til at udtale, idet han henvendte sig til Venstre og advarede Venstre mod den almindelige Valgret, at denne var ikke til at stole paa, man kunde ikke bygge paa den, den var lunefuld. Det ærede Medlem talte naturligvis af Erfaring i saa Henseende. Den almindelige Valgret har i hvert Fald een Gang været ret hensynsløs over for det ærede Medlem, men han behøver just ikke at tale ud fra personlig Erfaring, han kan tale ud fra sit eget Partis Erfaring i saa Henseende. Den Gang jeg som ganske ung Mand begyndte at faa Interesse for Politik — det var først i Halvfjerdserne — havde Højre en stor Styrke i dette Ting, det talte den Gang 102 Medlemmer, og Højre havde 50 Medlemmer heraf — og dertil hele Landstinget. Hvorledes er det saa gaaet til, at Højre nu ikke har mere end 12 Medlemmer af dette Ting, skønt dette nu tæller 114 Medlemmer. Det er naturligvis gaaet til paa den Maade, at den almindelige Valgret har vendt sig mod Højre. Den har Gang paa Gang formindsket Antallet af Højres Mandater i dette Ting. Men denne Formaning er aldeles ikke paa sin Plads fra det ærede Medlems Side over for Venstre. Vi have hidtil bygget paa den almindelige Valgret, gøre det endnu og ville fremdeles gøre det. Vi kunne ikke svinge den almindelige Valgret, og det viser sig, at vi have staaet os ganske udmærket derved; men dette Hensyn kommer i anden Række. Principalt føle vi os forpligtede til at bygge paa den almindelige Valgret. Vi se deri en Løfttestang for alt det Fremskridt, som der efterhaanden bliver Trang til inden for Befolkningen, og det er den eneste Løfttestang, der duer, og derfor kunne vi ikke svinge den. Og vi have, som sagt, i anden Række kun Grund til at stole paa den, den har hidtil været gunstig for os.

Slengerik: Jeg ved ikke om nogle af de ærede Medlemmer kende en Ret, der var meget brugt i gamle Dage, og som hed Bænkevælling. Det var en Ret, der blev samlet sammen af Levningerne fra de 6 Dage i Ugen, de fik et Opkog og blev serveret den syvende Dag. Hvorvidt det har været en meget yndet Ret eller ikke,